

[Stetter.]

der, at det er et papirforslag, som finansministeren ikke på noget tidspunkt agter at realisere.

Jeg havde egentlig forestillet mig, at vi kunne indføre en eller anden tidsfaktor, således at vi stræbte efter at gennemføre dette princip inden et nærmere angivet tidtpunkt. Jeg går ud fra, at der bliver lejlighed til at udveksle et par bemærkninger i uvalget vedrørende dette spørgsmål. På forhånd synes jeg, at det er temmelig ubehageligt at skulle piske et så betydningsfuldt forslag gennem folketinget i løbet af nogle ganske få timer, så hvis finansministeren er i stand til at træffe nogle beslutninger her i retning af, at vi overvejer dette forslag yderligere, så ville jeg gerne vide det allerede på nuværende tidspunkt.

Med hensyn til forhøjelsen af registreringsafgiften af varebiler og mindre lastbiler vil jeg kun gøre den bemærkning, at der er en lang række overgangsvanskeligheder. De forbrugere, som har skrevet slutseddel, men som af en eller anden grund endnu ikke har fået leveret deres bil, vil formentlig komme i den situation, at de må se i øjnene, at der skal betales måske mange, mange hundrede kroner mere, end de havde regnet med.

Vi kan allerede nu sige til regeringen, at vi vil forbeholde os vor stilling med hensyn til vor holdning til dette spørgsmål. Vi må se, hvordan udvalgsarbejdet forløber i løbet af dagen i dag, men hvis man vil have vores foreløbige stilling til det foreliggende lovforslag, tror jeg, man må se i øjnene, at vi ikke kan medvirke til dets gennemførelse.

Kofoed: Det er egentlig fantastisk, hvad vi skal lade os byde her i folketinget, for det lovforslag, som vi nu behandler, fik vi en lille advarsel om, hvis man kan sige det på den måde, i aftes i sidste tv-avis, da økonomiministeren åbenbarede den buket, der skulle komme i dag, deriblandt registreringsafgiften; men til formiddag, da vi mødte i folketinget, lå der intet lovforslag på bordet. Først kl. 13.20 blev dette lovforslag delt ud. Jeg synes, det er horrible betingelser, når det dog drejer sig om et efter min mening ret omfattende lovforslag.

Der næst synes jeg også, man må protestere imod, at man tager et enkelt forslag ud

af en helhed. Jeg synes, det er utilbørligt. Derfor vil jeg indskrænke mig til at behandle dette konkrete lovforslag, og så vil hr. Nyboe Andersen tage ordet om de mere principielle ting, som gælder hele buketten.

Lovforslaget som sådan er, som den foregående ordfører var inde på, positivt på ét felt: det er, som om der er sat lidt flødeskum på denne lagkage, hvis man kan kalde det en lagkage. Det er spørgsmålet om sikkerhedsudstyr. Jeg tror, ingen her i folketinget kan gå imod, at man lemper afgiftsreglerne for sikkerhedsudstyr. Jeg vil bare gøre opmærksom på, at det er os selv, der har bragt os i denne situation, for vi indførte ved en anden lov, at vogne skulle være påmonteret sikkerhedsseler før registreringen. På den måde fik vi miseren med, at sikkerhedsudstyret blev beskattet hårdere end nødvendigt. Nu skal vi altså lave en administrationsændring for at borttage den ulempe, vi selv har været med til at skabe. Det er dette, man kalder rationalisering inden for lovgivning og administration.

Jeg ved ikke, hvor meget det betyder, men jeg ved i hvert fald, at man skal give en bemyndigelse til finansministeren, men der står ikke noget om, hvornår denne bemyndigelse skal træde i kraft, altså hvornår finansministeren agter at lade disse bestemmelser træde i kraft, og det betyder også noget, når man skal se på helheden af motorbeskatningen.

Tilbage bliver spørgsmålet om de såkaldt gule plader, og dér vil jeg sige på samme måde, at det er dette folketing, der har lavet disse ulemper. Jeg kan godt forstå dem, der siger, at disse regler er blevet misbrugt, og jeg står ikke her for at forsvare de gule plader, der sidder på vogne nede i folketingets gård. Det er ikke dem, jeg tager hensyn til. Jeg kan godt forstå, at man kan være irriteret over den slags, men der blev også advaret, da man lavede denne ordning. Man kan ikke opretholde ordningen, sådan som den er, det er vi enige om. Men hvorfor i alverden laver man den ikke således, at kun de virksomheder, der er momsregistreret har adgang til at købe varevogne på gule plader? Meningen var i sin tid, at erhvervslivet ikke skulle betale denne afgift, fordi man ikke brugte vognene i samme omfang til privatkørsel som andre.

Men hvad gør man nu? Man fjerner ikke